

Урок 5 Завдання 1

У текстову документі:

1. Кожний абзац оформіть як окремий розділ, який починається з нової сторінки (5 розділів).
2. Відформатуйте весь документ –
Розмір сторінки А4, орієнтація – книжкова, поля: верхнє – 1 см, нижнє - 1 см, зовнішнє – 2 см, внутрішнє – 2 см;
Нумерація сторінок – внизу сторінки, починаючи з 1;
Колонтитули: верхній на непарних сторінках – назва текстового документа, верхній на парних сторінках – Казки.

Півник — золотий гребінець

Жили -були кіт, дрізд та півник — золотий гребінець. Жили вони в лісі, у хатинці. Кіт та дрізд ідуть у ліс дрова рубати, а півника дома одного залишають. Ідуть – суворо наказують:

- Ми підемо далеко, а ти залишайся вдома, та сиди тихо нікому не відповідай. Коли прийде лисиця, у віконце не визирай.

Наказали та й пішли.

Дізналася лисиця, що кота і дрозда у будинку немає, прибігла до хатинки, сіла під віконце і заспівала:

- Півник, півник,
Золотий гребінець,
Масляна голівонька,
Шовкова борідка
Виглянь у віконце
Дам тобі горошку.

Півник і виглянув у віконце. Лисиця схопила його в пазурі, та й понесла в свою нору.

Закричав півник:

- Несе мене лисиця

За темні ліси,

За швидкі ріки,

За високі гори ...

Кіт і дрізд, врятуйте мене ...

Кіт і дрізд почули, кинулися в погоню і відняли у лисиці півника.

Іншим разом кіт та дрізд знов пішли в ліс дрова рубати і знову наказують:

- Ну, тепер, півник, не визирає у віконце, ми ще далі підемо, не почуємо твого голосу.

Вони пішли, а лисиця знову прибігла до хатинки і заспівала:

- Півник, півник,

Золотий гребінець,

Масляна голівонька,

Шовкова борідка

Виглянь у віконце

Дам тобі горошку

Півник сидить, мовчить. А лисиця – знову:

- Бігли хлопці,

Розсипали пшеницю,

Кури клюють,

Півням не дають ...

Півник і виставив головку у віконце:

- Ко-ко-ко! Як не дають?

Лисиця схопила його в пазурі, та понесла в свою нору.

Закричав півник:

- Несе мене лисиця

За темні ліси,

За швидкі ріки,

За високі гори ...

Кіт і дрізд, врятуйте мене ...

Кіт і дрізд почули, кинулися в погоню. Кіт біжить, дрізд летить ... Наздогнали лисицю – кіт дере, дрізд клює, і відняли півника.

Довго чи коротко, знову зібралися кіт та дрізд в ліс дрова рубати. Йдучи, суворо наказують півнику:

- Не слухай лисиці, не визирає у віконце, ми ще далі підемо, не почуємо твого голосу.

І пішли собі далеко в ліс дрова рубати.

А лисиця тут як тут – сіла під віконечко і співає:

- Півник, півник,

Золотий гребінець,

Масляна голівонька,

Шовкова борідка

Виглянь у віконце,

Дам тобі горошку.

Півник тихесенько сидить, мовчить, не озивається. А лисиця – знову:

- Бігли хлопці,

Розсипали пшеницю,

Курки клюють,

Півням не дають ...

Півник все одно мовчить. А лисиця – знову:

- Люди бігли,

Горіхів насипали,

Кури-то клюють,

Півням не дають ...

Півник і виставив голову у віконце:

- Ко-ко-ко! Як не дають?

Лисиця схопила його в пазурі і понесла в свою нору, за темні ліси, за швидкі ріки, за високі гори ...

Скільки півник не кричав, ні кликав – кіт та дрізд не почули його. А коли повернулися додому – півника-то немає.

Побігли кіт і дрізд по слідах лисиці. Кіт біжить, дрізд летить ... Прибігли до норі, де лисиця жила.

Кіт налаштував кобзу і давай співати:

- Трень, брень, гусельчата,

Золоті струночки ...

Чи вдома ще Лісичко-кумо,

У своєму теплом гніздечку?

Лисиця слухала, слухала і думає:

“Дай-но погляну – хто це так добре на кобзі грає, солодко наспівує”.

Взяла та й вилізла з норі. Кіт і дрізд її схопили – і давай бити-бити. Били і били, доки вона не утекла.

Взяли вони півника, посадили у кошик і принесли додому.

І з тих пір живуть собі лиха не знають. Тут і казочці кінець.